

Begravelse 14. juni 2022

Ingfrid Lillian Serigstad

Tale i kirken

Lars Dahle
(svigersønn)

«Kan du tenke deg å holde talen i begravelsen?» spurte Ingfrid en uke før hun fikk hjembud. Men, la hun til, med karakteristisk treffsikkerhet og glimt i øyet: «Det skal ikke være en bibeltime, men kort og enkelt!»

Etter at jeg svarte bekreftende, spurte hun: «Jeg lurte på om du kunne ha Sal. 28,7 som din tekst.» Så leste vi dette nydelige bibelverset sammen:

*Herren er mitt vern og mitt skjold,
mitt hjerte satte sin lit til ham, og jeg fikk hjelp.
Hjertet jublet, med sang vil jeg prise ham.*

Sal. 28,7

Men så nølte hun litt: «Passer dette ordet egentlig i en begravelse?» Så tenkte vi litt høyt sammen:

«Ja, det passer virkelig med dette bibelordet. Gud er jo vårt vern også i dødsskyggens dal. Og håpet om evig liv gjør at vi kan synge med jubel også i en begravelse.»

Men hvorfor ville Ingfrid ha akkurat dette bibelordet?

For å finne svaret på dette, må vi tilbake til 17. mai om kvelden. Ingfrid gruet seg til en legetime dagen etter, da skulle hun få beskjed fra en viktig undersøkelse. Denne kvelden leste hun dette ordet fra Sal. 28,7 – og det fylte henne med fred.

På morgenen dagen etter, den 18. mai, fikk Ingfrid en sms fra en god venninne (som er her i kirken) om at hun hadde blitt minnet om å be spesielt for Ingfrid. Venninnen ante ingenting om Ingfrids nye helsesituasjon. Hilsenen gjorde godt i møte med legetimen – der hun fikk en dramatisk beskjed, full spredning ... Like etter legetimen fikk Ingfrid en ny sms fra sin gode venninne med et bibelord som hilsen – akkurat dette verset fra Sal. 28,7.

Derfor ble dette et helt spesielt ord fra Bibelen for Ingfrid de siste to, tre ukene. Og derfor er dette verset fra Salme 28 temaet for denne talen.

Men hva er egentlig budskapet i dette bibelordet?

«Gud er mitt vern – og det satser jeg livet på!»

Etter at Ingfrid spurte meg, har jeg brukt en god del tid på å reflektere over dette budskapet. La meg dele noen av disse tankene med dere.

Det første jeg spurte meg var: *Hvorfor trenger vi vern? Hva trenger vi å vernes mot?*

- Vi er sårbare mennesker – vi trenger vern gjennom livet
- Vi er underlagt dødens krevende vilkår – vi trenger vern gjennom døden
- Vi har et enda dypere problem enn døden – vi trenger vern mot synden

Du har kanskje hørt om Narniabøkens forfatter C S Lewis. Han skrev en gang om at han gikk ut i hagen – og ut i redskapsboden. Der så han solen lyse inn gjennom et vindu høyt oppe på veggen – med en sterk lysstråle inn i boden. Så slo det ham at han kunne velge å se på lysstrålen på avstand – eller å gå inn i lysstrålen. Med andre ord: At han kunne se på noe utenfra – eller se på det innenfra.

Blir du med meg inn i lysstrålen – inn i verset – for å oppdage budskapet?

Jeg oppdaget nemlig noe dypt meningsfylt i min oppdagelsesreise inn i dette landskapet: Gud verner oss på to ulike måter!

- Gud verner meg på en indirekte måte – gjennom min nestes omsorg
- Gud verner meg på en direkte måte – gjennom hva han ønsker å gi meg

Gud verner oss på en indirekte måte, gjennom vår nestes omsorg for oss.

Gud har satt vår neste som vern for oss gjennom hele livet.

Vi er sårbare.

Det nyfødte barnet. Barn og unge. Ektepar. Ensomme. Syke. Eldre.

Bibelen taler om fire særlig sårbare grupper: fattige, enker, farløse, innflyttere.

Du og jeg er kalt til å verne vår sårbare neste – og så trenger vi vår neste når vi selv er særlig sårbare. Hjemmesykepleiens lindrende enhet i Time var Ingfrids neste, vernet henne mot smerte og angst.

Egentlig er vi avhengig av Guds indirekte vern gjennom vår neste for hele livet.

Vi skal snart be *Herrens bønn* sammen. Har du tenkt over bønnen «Gi oss i dag vårt daglige brød»?

Luther sier det slik i *Den lille katekismen*:

«Gi oss i dag vårt daglige brød.

Det er: Vi ber her at Gud hver dag må gi oss og alle det vi trenger, og lære oss å ta imot alt med takk. Med daglig brød mener vi slikt som mat og klær, hus og heim, arbeid og helse, gode naboer og trofaste venner, et godt styre, rett og fred på jorden.»

Dette erfarte Ingfrid – «Hitinntil Herren har hjulpet så vel»

Og sammen representerer vi her i kirken det som Luther så fint uttrykker: «heim / slekt, gode naboer og trofaste venner».

Men vårt behov for vern går mye dypere.

Vi trenger å vernes mot døden og dødskreftene.

Vi trenger å vernes mot synden og det onde.

Derfor trenger vi Guds direkte vern

Gud ønsker å verne oss på en direkte måte, gjennom å gi oss nåde, tilgivelse, fred og håp.

Vi må melde pass i møte med døden.

Lyset fra Jesu åpne grav skinner midt i vår verden.

Budskapet fra den åpne graven møter oss der vi er som aller svakest, i møte med døden.

Troverdige vitner kunne fortelle om en tom grav, at Jesus viste seg, at deres liv ble forandra.

Derfor bekjenner vi: Jesus er Guds Sønn, Livets Herre.

Derfor kan vi synge ved graven: «Deg være ære, Herre over dødens makt»

Derfor tror vi en forvandlet jord: «Ja, en gang mine øyne skal, se Kongen i hans prakt.»

Bibelens budskap er at vårt dypeste problem ikke er vår dødelighet, men syndens makt og skyld.

Vi trenger Guds løsning – nåde, syndenes tilgivelse, nytt liv med tjeneste for vår neste, evig liv

Derfor trenger vi også å be, slik som vi gjør i *Herrens bønn*: «Forlat oss vår skyld».

«Livets hemmelighet er å leve øyeblikk for øyeblikk i Guds nåde, i syndenes tilgivelse, for Jesu skyld.»

«Navnet Jesus blekner aldri»

Gud er mitt vern – hva svarer salmisten?

Jo, at den sannheten er det verd å satse livet sitt på!

Detter preger salmisten – fra det indre til det ytre.

«Mitt hjerte satte sin lit til ham»

Gud er verd vår dypeste tillit, han er trofast og rettferdig.

«Jeg fikk hjelp.»

Salmisten hadde oppdaget Guds vern.

«Hjertet jublet.»

En grunntone av glede. Vi kan ha flere følelser samtidig – sorg og glede, savn og jubel.

«Med sang vil jeg prise ham»

Enten vi er sangfugler eller vi helst ikke synger ...! «Jeg vil gjøre mitt liv til en lovsang for deg»

Til slutt ...

«Herren er mitt vern og mitt skjold,
mitt hjerte satte sin lit til ham, og jeg fikk hjelp.
Hjertet jublet, med sang vil jeg prise ham.»

Dette verset fra Sal. 28,7 er Ingfrids hilsen til deg og meg i dag:

- Gud kaller oss til å verne vår neste
- Gud vil verne oss mot døden og synden – gjennom å gi oss nåde, tilgivelse, fred og håp
- Vi kan svare Ham – med indre tillit, med glede midt i alt og med livet som en lovsang.
- Gud er mitt vern – og det satser jeg livet mitt på!

Bønn

-Himmelske Far, vi takker deg for det du gav gjennom Ingfrid Lillian Serigstad som nå er gått bort.
Styrk og trøst oss alle som sitter i sorg og savn.

-Jesus Kristus, du som lovet å være med oss alle dager inntil verdens slutt, vær du vår styrke og trøst,
vårt lys og vår veiviser. La oss alle en gang ved troen på deg få del i oppstandelsens glede.

-Hellig Ånd, vis oss Jesus og led du oss frem.

La oss sammen be Herrens bønn.

Vår Far i himmelen!
Lat namnet ditt helgast.
Lat riket ditt koma.
Lat viljen din råda på jorda slik som i himmelen.
Gjev oss i dag vårt daglege brød,
Og tilgjev oss vår skuld, slik vi og tilgjev våre skuldnarar.
Og lat oss ikkje koma i freisting,
men frels oss frå det vonde.
For riket er ditt og makta og æra i all æve.
Amen.